

GABRIEL L' HYMNOGRAPHE

KONTAKIA ET CANONS*

avec Introduction, Texte critique, Traduction et Notes

par P. B. PASCHOS

13

(Ἰδιόμελον εἰς Συμεῶν τὸν Θεοδόχον).

Καὶ νῦν· Ἦχος ὁ αὐτὸς (=β').

Γαβριὴλ μοναχοῦ.

Σήμερον τὸν Χριστὸν
ἐν τῷ ναῷ εἰσάγει ἡ Παρθένος·
σήμερον Συμεῶν εἰσδέχεται
ἐν ἀγκάλαις τὸν δεσπότην.
5 Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον,
τὸ ἐξάισιον ὀρώσαι θεώρημα·
ἡ παρθένος ὀρώσα ἠγάλλετο,
καὶ ἡ Ἄννα προφῆτις ἐδείκνυτε·
ἡμεῖς δὲ οἱ συνελθόντες βοῶμεν·
10 «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

* Suite de la p. 121.

Lc 2, 14.25.36

k

k Ἰδιόμελον... Θεοδόχον addidi ||

β' post αὐτὸς addidi || Γαβριὴλ μοναχοῦ in margine k.

IDIOMÈLE	: de saint Syméon le théodoque.
DATE	: 2 février
MODE	: β'.
Mss	: k f.28r
EDITIONS	: A. Papadopoulos-Kerameus, dans <i>BZ</i> , 12, 1903, p. 172.

Aujourd'hui¹ la Vierge présente le Christ au temple; aujourd' hui Syméon reçoit dans ses bras le maître; Les puissances des cieux s' étonnaient², voyant ce spectacle extraordinaire; la Vierge se réjouissait à cette vue; et Anna se montrait prophétesse; tandis que nous³ qui sommes réunis nous crions: «Gloire à Dieu au plus haut des cieux et paix aux hommes sur la terre, dans la bienveillance de Dieu».

1. Cet idiomèle à proprement parler est un «stichère prosomoion». Gabriel suit presque fidèlement le rythme et le mètre du Σήμερον ὁ Χριστός ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου...», tropaire qui se trouve actuellement dans les livres liturgiques grecs sous le nom de Ἰωάννου μοναχοῦ (v. matines de Noël, dans le ménée de Décembre, éd. Salivéros, Athènes 1904, p. 316).

2. Le tropaire de Noël dit ἀγάλλονται au lieu de ἐθαύμαζον, le reste du v. 5 étant le même (cf. ménée, l. c. p. 316).

3. Dans le tropaire de Noël nous lisons: «ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (cf. ménée, l. c. p. 316).

APPENDICE

14

Κανών ψαλλόμενος εἰς αἶνον καὶ δόξαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων, ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς αὐτῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ὀνομαζομένης Πορταΐτισης, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

ΑΔΩ ΣΟΙ ΤΗ ΜΗΤΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, ΓΑΒΡΙΗΛ ΘΥΤΗΣ.

*Ἦχος πλ. δ'. (ὲδὴ α'). Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀναβοῶν ὁ σὸς προπάτωρ, ἄχραντε, πόλι τοῦ ζῶντος Θεοῦ,
βασίλισσα κόσμου, Θεοφίλου φρύαγμα,
θεοσυγές καὶ ἄθεον θαυμαστῶς διελέγχει·
πυλωροῦ δίκην μὴ ἔκστησο, θύγατερ, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

5 Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληται ἐν γενεαῖς μοναστῶν·
χερουβικὸν θρόνον ἐπιβάσα, τάχους δὲ
ἄθωνιτῶν ὀμήγγυριν θαυμαστῶς συναθροίσας,
πυλωτοῦ δίκην προΐστασο, ὄθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

1. 1. Is. 40,9. Ps. 86 (87) 3. Apoc. 3,12 21,2.

2. Ps. 86 (87) 3.

ZΘ

εἰς αἶνων Θ || παρακλησίῳ Θ || πορταΐτησας Θ || Z habet titulum Κανὼν ψαλλόμενος ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ (sic) τῶν Ἰβήρων, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πορταΐτησας (sic). Ἦχος πλ. δ', οὗ ἀκροστιχίς: Ἄδω σοὶ κλπ.

1. ὲδὴ α' om. Θ ||

1² πόλι: πόλει ZΘ πύλη corr. Pitra ||

2¹ βασίλεισα Θ ||

2² φρύαγμα Z ||

3² διελέγχει correxi: διελέγχων ZΘ διήλεγγες corr. Pitra ||

4¹ ἔκστησο: ἔκστησω Z ἔκστασο corr. Pitra ||

4² βροτῶν: βορτῶν Θ ||

5¹ λελάληται: λελάληται corr. Pitra ||

5² μομοναστῶν Θ ||

6² ἐπὶ βᾶσα Θ || τάχους δέ: ταχύς δὲ corr. Pitra ||

7² συναθροίσας: συνήθροισας corr. Pitra ||

8² προσάγομεν ZΘ Pitra ||

CANON : de l' image de la Vierge, dite «La Portaitissa».
 DATE : mardi de Pâques.
 MODE : πλάγιος δ' .
 HIRMOS : πρὸς Ἐρωματηλάτην Φαραώ...
 ACROSTICHE : ἈΔΩ ΣΟΙ Τῆ ΜΗΤΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, ΓΑΒΡΙΗΛ
 ΘΥΤΗΣ.

Mss : Z f. 375r-378v
 © f. 304r-312v

EDITIONS : Pitra, *Hymnographie de l' Eglise Grecque*, Roma, 1867,
 p. 13-16 (les tropaires: 1-4 de la 1e ode; le 4 de la
 4e ode; 1-4 de la 6e ode = 9 tropaires).

O d e 1

1

Ton ancêtre¹, Immaculée, s' écriant: «Ville du Dieu vivant, reine du monde», réfute admirablement le hennissement² de Théophile, haï de Dieu et impie; telle un portier, ne t' éloigne pas, fille, invocation des mortels.

2

On a parlé de toi glorieusement³ dans toutes les générations des moines; montée sur le trône des chérubins et réunissant⁴ promptement d' une manière merveilleuse l' assemblée des Athonites, tu les protèges comme un portier; c' est pourquoi nous t' apportons notre salut.

1. Pour les problèmes de ce canon qui n' est pas du même poète, voir l' Introduction (dans l' Appendice).

2. Voir pour le mot φρύαγμα la note 3 (ode 7) du canon des Rameaux (commentaire).

3. Voir la note 2 (p. 95) du canon des saints Ancêtres (commentaire).

4. Συναθροίσας au lieu de συναθροίσασα. Comme nous l' avons déjà signalé dans l' Introduction, ce canon normalise presque la syntaxe d' un sujet féminin avec un adjectif ou un participe masculin; cf. συναθροίσας (1, 7²), μυκτηρήσας (1, 11²), κεράσας (3,2) etc. Cela montre-t-il une ignorance ou une faiblesse de la part du poète, qui voyait la métrique et le rythme de la musique avant tout? Nous penchons plutôt vers la deuxième supposition. Pour le problème de l' accord d' un féminin et d' un masculin chez Romanos, voir Grosdidier, t. II, p. 332 (δ' 7); t. III, p. 22 (α' 2²); t. IV, p. 390 (ς' 12³). Cf. aussi Maas, *Umarbeitungen*, p. 568; Mitsakis, § 240. Nous n' avons corrigé que lorsque cela nous paraissait possible et s' imposait.

10 Ὡς τῶν δαιμόνων ὑπηρέται ἔτρεχον, ἐξερημοῦντες τὴν γῆν
 εἰκονικῶν τύπων, Θεοφίλου τάξαντος,
 θεοστυγοῦς ὁμόφρονες· ἀλλ' αὐτοὺς μυκτηρίσας
 πυλωροῦ δίκην προΐστασο, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Σὺ φρυαγμὸν τοῦ Θεοφίλου ἤσχυνας, λεηλατοῦντες τὰς σὰς
 εἰκονικὰς θέας, παραδόξως πλήξασα
 15 καὶ ἐπιβάσα θάλασσαν, εἰς μονὴν τῶν Ἰβήρων
 πυλωροῦ δίκην προΐστασο, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὁ Ἰωάννης γοερῶς σὺν τῇ τεκούσῃ ἐβόα
 καὶ πηγὴν ἐπὶ δακρύων κεράσας·
 «χαῖρε, πύλη νοητή· τὰς πύλας μου ἀπαίρεις νῦν,
 ἄρα ἐκτός σου ἄλλως ἐνταῦθα ζῆν πῶς δυνάμεθα;»

5 Ἴδὸν ἐμέσας κατὰ σοῦ σὺν τῇ συγκλήτῳ ὁ ἀναξ
 καὶ ποιὴν ἐπὶ ἀγίων κινήσας·
 χαῖρε, πύλη νοητή, τὰς παραδείσου ἀνοιξον,
 ὅτι ἐκτός σου ἄλλως ταύτας ἐλθεῖν οὐ δυνάμεθα.

10 Τὸν τῆς θαλάσσης γιελὸν καταλαβοῦσα ἡ χήρα
 καὶ ὠδὴν μετὰ δακρύων κεράσας·
 χαῖρε, πύλη νοητή, τὰς τρικυμίας πρᾶννον,
 ὅτι ἐκτός σου ἄλλως ταύτας φυγεῖν οὐ δυνάμεθα.

1. 3. I Cor. 10,20.

3. 1. Ez. 48, 30-35. Apor. 21,13.

ZΘ

1. 9¹ δαιμόνων ZΘ || ἔτρεχον Θ ||
 9² ἐξερημοῦντες corr. Pitra ἐξερευνοῦντες ZΘ ||
 10¹ εἰκονικῶν Θ || τύπον Z ||
 11² ἀλλ' αὐτοὺς μυκτηρίσας: αὐτοὺς ἐμυκτηρίσας corr. Pitra.
 12² προσάγομεν ZΘ Pitra ||
 13¹ φρυαγμὸν τοῦ Θεοφίλου Θ ||
 15¹ θάλασσαν: θάλασσα ZΘ θαλάττη corr. Pitra ||
 16² προσάγομεν ZΘ Pitra.
 3. 2 πηγὴν: πυγὴν Z ||
 4² ἐνταῦθα: ἐνταῦτα Θ ||
 5¹ ἐμέσας Z ||
 11¹ πύλην νοητὴν Θ.

3

Serviteurs des démons, les partisans de Théophile l'impie, couraient sur son ordre, dépouillant la terre de tout ce qui avait forme d'icône; mais toi, te moquant¹ d'eux, tu veillais sur nous comme un portier; c'est pourquoi nous t'apportons notre salut.

4

Toi, tu as humilié l'arrogance² de Théophile qui pillait tes images visibles, en le frappant d'une étonnante façon, et marchant sur la mer tu vas veiller comme un portier sur le monastère d'Ivion; c'est pourquoi nous t'apportons notre salut.

O d e 3

1

Jean³ criait en gémissant avec sa mère, et versait une fontaine de larmes: «Réjouis-toi, porte spirituelle! Maintenant tu enlèves mes portes; sans toi, comment pouvons-nous vivre ici-bas?»

2

Vomissant du venin contre toi, l'empereur avec le sénat a déchaîné le châtiment contre les Saints. Réjouis-toi, porte spirituelle et ouvre celles du Paradis, car sans toi nous ne pouvons pas les franchir⁴.

3

Etant allée au bord de la mer⁵, la veuve mêlait⁶ son chant à ses larmes: «Réjouis-toi, porte spirituelle et calme les tempêtes, car sans toi nous ne pouvons leur échapper».

1. Μυκτηρίσας au lieu de μυκτηρίσασα.

2. Voir le renvoi de la note 2 de la p. 323.

3. Il s'agit du fils de la veuve de Nicée, comme nous le voyons dans le ms Paris. Suppl. Grec 1116, f. 366: «ἐδάκρυζον δέ, ὅτι ἐχωρίσθη μήτηρ ἀπὸ γλυκύτατον αὐτῆς τέκνον. Καὶ ἀπελθὼν ὁ Ἰωάννης εἰς Θεσσαλονίκην ἔμεινεν ὀλίγον καιρόν...».

4. Pour comprendre le texte il faut peut-être avoir ταύταις ἐλθεῖν, ou bien donner à ἐλθεῖν le sens de διελθεῖν, que nous préférons dans notre traduction, et qui n'est pas impossible à l'époque classique, cf. LSK, t. II, p. 334 (ἐρχομαι, II, 2).

5. Le mot γιελὼν est très clair dans les deux mss et il est inconnu des lexicographes. Sûrement, il vient de l'ancien αἰγιαλός, (αἶα + ἄλς) qui est devenu γιαλός en grec moderne; cf. Etymologicon magnum, p. 25a. Dimitracos, t. II, p. 1612; Andriotes, p. 63.

6. Κεράσας au lieu de κεράσασα.

- Ἡ σάφρων χήρα παρειᾶς ποταμηδὸν κατακλύσας
καὶ τὰ στέρν' ἀνηλεῶς κατακόπτων·
15 «χαῖρε, πύλη νοητή, βοῶν ἡμῶν μνημόνευε,
ὅτι ἐκτός σου ἄλλην καταφυγὴν οὐ κεκτήμεθα».

ᾠδὴ δ'. *Εἰσακήκοα, Κύριε.*

- Μύρον δεῦτε ἀρύσασθε, οἱ ἐν ἁμαρτίαις,
οἴμοι, προσῶζοντες· «χαῖρε, κόρη Πορταίτισσα»,
τῇ δεσποίνῃ ταύτῃ ἐκβοήσατε.
Ἡ τὰ μύρα προχέοντες, οἱ ἐν εὐσεβείᾳ
5 καλῶς βιώσαντες, «σὺ ὑπάρχεις, Πορταίτισσα»,
τῇ δεσποίνῃ ταύτῃ ἐκβοήσατε.
Τὴν μονὴν οἱ ἀσκούμενοι, μὴ κενοδοξοῦντες
ἀλλὰ δακρύνοντες, «χαῖρε, κόρη Πορταίτισσα»,
τῇ δεσποίνῃ ταύτῃ ἐκβοήσατε.
10 Ῥόδον πέλεις ἀμάραντον καὶ εὐωδιάζεις
πάντας τῇ χάριτι· «χαῖρε, κόρη Πορταίτισσα»,
ἱερεῖς, λευῖται, ἐκβοήσατε.

-
4. 1. II Cor. 2,16. Amos 9,3.
2. I Tim. 2,2. II Pierre 3,11.
4. Cant. 2,1.

Z⊙

3. 13¹ ἡ σάφρων: ἡ σάφρον Z ἡ σωφρον ⊙ ||
13² ποταμηδόν: ποταμιδῶν Z⊙ ||
14 στέρν' ἀνηλεῶς Z στερ' ἀνηλεῶς ⊙ ||
16² καταφυγὴν οὐ κεκτήμεθα: — γῆν ⊙ ec; — ἐκ—⊙ sv.
4. 1¹ fortasse ἀρύσασθαι scribendum ||
2² προσῶζοντες ⊙ ||
2² πορταίτισσα Z⊙ ||
4¹ ἡ (sic) τὰ μύρα προχέοντες Z⊙ || προχέοντες: fortasse προχέουσα corri-
gendum ||
5¹ κα καλῶς Z ||
5² πορταίτισσα Z⊙ ||
8² πορταίτισσα Z⊙ ||
11² πορταίτισσα Z⊙.
12 ἱερεῖς, λευῖται: ι. καὶ λ. inseruit Pitra.

4

La sage veuve inondait¹ ses joues d' un fleuve de larmes et déchirait sans pitié sa poitrine; «Réjouis-toi, porte spirituelle, crie-t-elle, souviens-toi de nous, car nous n' avons pas d' autre refuge que toi».

O d e 4

1

Venez puiser le parfum, vous tous qui, hélas, exhalez une mauvaise odeur de péchés; criez à cette Dame: «Réjouis-toi, Vierge Portaïtissa».

2

Vous qui avez bien vécu dans la piété, criez à cette Dame: «Tu es celle qui répands le parfum², Vierge Portaïtissa».

3

Vous qui pratiquez la vie monastique, sans vaine gloire mais avec des larmes, criez à cette Dame: «Réjouis-toi, Vierge Portaïtissa».

4

Tu es une rose qui ne se fane pas et tu nous rends tous odorants par la grâce; ô prêtres et lévites, criez: «Réjouis-toi, Vierge Portaïtissa».

1. Nous pourrions peut-être corriger en κατακλύζει, κατακόπτει mais nous avons préféré ne pas changer le style. Le poète aurait peut-être voulu dire: κατακλύζουσα, κατακόπτουσα et βοῶσα.

2. Malheureusement le poète ne voulait pas écrire προχέουσα mais προχέοντες, qui est la suite normale du tropaire précédent. Cela nous oblige à le garder tel quel, sans détruire l' acrostiche en corrigeant: οἱ τὰ μύρα προχέοντες. Selon le sens, nous croyons que le tropaire serait mieux dans la forme suivante:

«Ἡ τὰ μύρα προχέουσα», οἱ ἐν εὐσεβείᾳ
καλῶς βιώσαντες, «σὸν ὑπάρχεις, Πορταίτισσα»,
τῇ δεσπολῆ ταύτῃ ἐκβοήσατε.

Ῥδὴ ε'. "Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ἴνα τί ἐφ' ὑδάτων ποιεῖς τὰς πορείας σου, κόρη μητρόθεε
καὶ ἐκάλυψέ σου τὸ στερέωμα φῶς τὸ τοῦ Πνεύματος;
Ἵψος φρικτόν, σῶσον τοὺς εἰς βυθὸν ἀποκειμένους,
«χαῖρε βάθος Θεοῦ» καταγγέλλοντας.

5 Τῆς μονῆς τὸν προστάτην ποιεῖν τὰ σοὶ αἴσια, κόρη μητρόθεε
καὶ εὐαρεστεῖν σου τοὺς τοῦ βήματος πάντας ἀπέργασαι·
ὁμοῦ πάντας σκέπε καὶ ἐκ δεινῶν ἐξαιρουμένη,
«χαῖρε βάθος Θεοῦ» καταγγέλλοντας.

10 Οἱ μισοῦντές σε μάττην βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκους ἠὺτρέπισαν,
ἀλλ' ἐπιπεσόντες τοῖς ὀργάνοις λυγρῶς, οἱ παμμύαροι,
Δαβίδ, συλληφθῆναι εἰς τῶν χειρῶν τὰς ἐργασίας,
μὴ εἰδότες Θεὸν καταγγέλλοντας.

Ἵλικῆς τυραννίδος καὶ τῆς τρικυμίας καὶ σάλου ἐκλύτρωσαι
καὶ ἐπιπεσόντας παραπτώμασι, φεῦ, ἐπανόρθωσον,
15 αὐτῇ θέλων σῶσαι καὶ εἰς βυθὸν ἀπερριμμένους,
«χαῖρε βάθος Θεοῦ» καταγγέλλοντας.

5. 1. Act. 26,13.

3. Ps. 7,14-16. 9,17. 63 (64), 4. Act. 17,3 I Cor. 2,1. Phil. 1,18.

ZΘ

5. ἀπόσω Θ ||

2¹ ἐκάλυψαι ZΘ ||

3² τοὺς εἰς: καὶ εἰς Z ||

6¹ εὐαρεστεῖν σου: εὐ. σοι fortasse corrigendum ||

9¹ μάττην Z ||

9² ξίφει ZΘ ||

9³ λάκκους ἠὺτρέπησαν ZΘ ||

10² παμμύαροι Θ ||

11² χειρῶν: χερῶν Z ||

12 μὴ εἰδότες Θεὸν καταγγέλλοντας: fortasse μὴ εἰδότες Θεὸν καταγγέλλον-
τες corrigendum ||

13² καὶ τῆς: καὶ τὰς Z ||

15¹ αὐτῇ Θ || σῶσον Z.

O d e 5

1

Pourquoi, Fille, mère de Dieu, accomplis-tu ta marche sur les eaux et pourquoi la lumière de l'esprit a-t-elle couvert ton firmament? Hauteur redoutable¹, sauve tous ceux qui se trouvent dans l'abîme et qui crient vers toi: «Réjouis-toi, profondeur de Dieu».

2

Fille, mère de Dieu, fais que l'higoumène du monastère² agisse toujours conformément à ta volonté³ et que les gens de ce saint lieu te soient tous agréables; protège-les tous ensemble en enlevant leurs peines, tandis qu'ils chantent: «Réjouis-toi, profondeur de Dieu».

3

Ceux qui te haïssaient, en vain ont préparé traits, épées et fosses, mais ils sont tombés misérablement, les infâmes, dans les pièges, de sorte qu'ils ont été saisis⁴, comme dit David, par les oeuvres de leurs propres mains, proclamant Dieu sans le savoir.

4

Délivre-nous de la tyrannie de la matière, et de la tempête, et de l'agitation, et redresse tous ceux qui sont tombés, hélas, dans des erreurs; toi, qui veux sauver⁵ tous ceux qui se sont jetés dans l'abîme mais qui crient: «Réjouis-toi, profondeur de Dieu».

1. Ces expressions ὕψος... βάθος... nous rappellent celles de l'Acahistos:

Χαῖρε, ἦμος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς·
χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς...

Cf. Trypanis, C., Fourteen early byzantine cantica, p. 30).

2. L'expression ποιεῖν τὰ σοι αἴσια montre qu'il s'agit de l'higoumène et non pas du protecteur du monastère.

3. Tout le monde (et surtout les moines) connaît la forme εὐηρέστησεν ou εὐαρεστήσαι Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, et on s'étonne de l'εὐαρεστεῖν σου de notre canonographe. Est-ce une faute de copiste? Ce n'est pas impossible. Pour l'εὐαρεστεῖν avec datif, cf. LSK, t. II, p. 353; Bauer, Wörterbuch, p. 576-577. BDF, § 196.

4. Nous avons fait de l'infinitif συλληφθῆναι un verbe à mode personnel, pour rendre le sens plus clair. Le poète trouve des difficultés pour mettre en ordre dans son canon les versets du psalmiste et, spécialement, le Ps. 9,17: γινώσκειται Κόριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἄμαρτωλός. Pour l'absence du verbe, cf. BDF, § 128; Krumbacher, Umarbeitungen, p. 141 et Mitsakis, § 295-296 (note).

5. Θέλων au lieu de θέλουσα.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι, σωτήρ.

- Λειμῶνα τῶν ἀρετῶν ἐπέγνωμέν σε, θεόνυμφε,
καὶ κῆπον μυρεψικόν, ἐξ ὧν οἱ δρεπόμενοι
δαψιλῶς κορέννυνται καὶ περικυκλοῦσι
τὸν ναόν σου τὸν πανάγιον.
- 5 Ὁ ψάλλον ἄσματικῶς φιάλαι αἱ σιαγόνες σου
ἐκκέχυνται δαψιλῶς ἀρώματα βλύζουσαι,
ἐξ ὧν οἱ δρεπόμενοι κατευωδιάζουσι
τὸν ναόν σου τὸν πανάγιον.
- 10 Γεραίρω σε, Ἐγγαδδί, ὡς βότρυν τέκεις κυπρίζοντα
καὶ πάλ' ἐν Βεελαμῶν Σολομῶντος ἄμπελον,
εἰκάσας κιννάμωμον, νάρδον, μύρον, κρίνον,
ρόδον, μῆλόν τε καὶ κάλυκα.
- Οἱ δύο ἄσματικῶς μαστοὶ σου δόρκωνες δίδυμοι,
εἰς ἄνθη τῶν ἀρετῶν, νεμόμενοι, δέσποινά·
15 δύο διαθήκαι δὲ αὗται ἀναβλύζουσι
θεῖον γάλα τῷ τεμένει σου.

6. 1. Cant. 1,3. 4,12-14.
2. Cant. 1,10. 5,13.
3. Cant. 1,14. 8,11. 4,14.
4. Cant. 4,5.

ZΘ

6. Ῥδὴ ς' om. Θ ||
2¹ μυρεψικόν corr. ἐχί μυρεψικῶν ZΘ ||
5² φιάλαι Θ ||
6² βλύζουσαι Θ Pitra in cod. Z βρίζουσαι legit ||
7² κατευωδιάζουσι ZΘ εὐωδιάζουσι corr. Pitra ||
9¹ Ἐγγαδδί corr. Pitra: ἐγγαδδί Θ ἐγγαδί Z ||
10¹ πάλ' ἐν ZΘ: πάλιν corr. Pitra ||
10² Σολομῶντος Θ ||
11¹ κιννάμωμον ZΘ Pitra ||
11² μύρον: κρόκον corr. Pitra ||
12 μῆλόν τε: μύρον τε Z: μύρων τε corr. Pitra || καὶ κάλυκα Θ: κάλαμον for-
tasse ||
13² δόρκωνες ZΘ ||
15² αὗται [αὗται ZΘ] ἀναβλύζουσι: αἱ ἀναβλύζουσι corr. Pitra.

O d e 6

1

Nous t' avons connue, épouse de Dieu, comme une prairie de vertus et un jardin de parfums¹ dont ceux qui en cueillent abondamment se rassasient, et ils entourent ton temple très saint.

2

Comme le chante le Cantique², tes joues sont deux vases qui débordent abondamment en laissant couler des aromates, dont ceux qui en cueillent embaument³ ton temple très saint.

3

Je te glorifie En-Gaddi car tu produis la grappe fleurissante et toi aussi, vigne de Salomon en Baal-Hamon, image du cinname, du nard, du parfum, du lis, de la rose, de la pomme et de la fleur en bouton⁴.

4

Tes deux seins, selon le Cantique⁵, sont comme des gazelles jumelles qui paissent dans les fleurs des vertus, Dame, et, comme les deux testaments, ils font jaillir⁶ du lait divin dans ton sanctuaire.

1. Nous ne voyons pas de grande différence entre *μυρεψικῶν* et *μυρεψικόν*. Nous croyons cependant que notre poète avait en pensée (comme le tropaire suivant nous l' affirme) le Cantique des Cantiques, et précisément le 8,2: *ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νάματος ροῶν μου*.

2. Adverbe qui renvoie au Cantique des Cantiques, comme *δαβιδικῶς* aux Psaumes.

3. Pitra voulait encore une fois imposer à notre poète la langue classique en corrigeant le *κατεωδιάζουν* en *εὐωδιάζουσι* et troublant ainsi le rythme. Cf. *κατεωδιάζω* chez Psellos, in Renault, *Lexique choisi de Psellos*, p. 62.

4. Nous avons proposé dans notre appareil le mot *κάλλαμος* au lieu de *κάλυξ* à cause du Cant. 4,14, qui donne au poète l' inspiration pour ce tropaire: *νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον*. Mais le *κάλυξ* est sans doute plus poétique.

5. Voir la note 2 ci-dessus.

6. Encore une correction de Pitra que nous ne pouvons pas accepter; cf. la note 3 ci-dessus.

Ῥδὴ ζ'. Παιῖδες ἐβραίων ἐν κα(μίνω).

*Υδωρ τὸ ζῶν ἀναβλυστάνεις τοῖς προσμένουσι γεννάως τῷ ναῶ σου,
διανοίας αὐτῶν δροσίζων καὶ λαμπρύνων
τὸ φῶς τῆς σῆς λαμπρότητος καὶ τῶν ξένων σου θαυμάτων.

5 Γίνεται πρᾶγμα ἔξω λόγου, καταπλήττονται γεννάσαι ἐν τῷ *Αθω·
στρατηγίαι ἀρχῶν, ἀγγελικῶν ταγμάτων,
«βαβαὶ τῆς σῆς ἐλεύσεως, ἀνεβόων, καὶ θαυμάτων».

*Ἄγγελος πάλαι σοι τὸ «χαῖρε» μετὰ δέους βοῶν, ὁ ἔξαρχος ταγμάτων,
παρθενίαν τὴν σὴν πληττόμενος ἐβόα·
«δεδοξασμένη δέσποινα, τῶν ἀγγέλων ὑπερτέρα».

10 Βαίνει τοῖς ρείθροις ὁ πρεσβύτερος, ἀγκαλιζέται τὴν δέσποιναν τοῦ
[κόσμου·
χερουβίμ, σεραφίμ πληττόμενοι ἐβόων·
«δεδοξασμένη δέσποινα, τῶν ἀγγέλων ὑπερτέρα».

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

*Ράβδος, χαῖρε, καὶ στάμνε μανναδόχε,
ἡ ἐν πύλῃ, τὴν οἴκησιν ποθοῦσα
τῷ προσεστῷ καθ' ὑπαρ ἐκφωνήσασα, «ἄφετε ἐν πύλῃ,
ὁμᾶς περιφρουρῶ γὰρ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

7. 1. Cant. 4,15. Jn 7,38.

2. I Rois 22,19. Lc. 2,13.

3. Lc. 1,28.

8. 1. Ex. 4,2. 7,10. Nombr. 17,8. Hébr. 9,4.

ZΘ

7. 1² γενέως ZΘ || τὸν ναόν σου Z ||

3¹ τὸ φῶς: fortasse φωτὶ corrigendum ||

4² γεννάσαι: γενᾶσαι Z γενάδε Θ ||

5¹ στρατιγαί Z στρατιγίε Θ ||

10¹ τοῖς ρύθροις Θ ||

10² τὴν δέσποινα ZΘ ||

11² πληττόμενοι: πληττόμενα fortasse.

8. Ῥδὴ η' om Θ ||

1¹ ραῦδος ZΘ ||

1² μανναδόχε ZΘ ||

3¹ καθ' ὑπαρ: καθ' ὑπερ Z ||

4¹ ὁμᾶς: ἡμᾶς Θ ||

O d e 7

1

Tu fais jaillir pour ceux qui se confient généreusement à ton temple, l' eau vive qui rafraîchit¹ leur intelligence et la lumière brillante de ta splendeur et de tes miracles étonnants.

2

Il arrive un événement qui dépasse la raison, et les nobles de l' Athos sont stupéfaits; les armées des puissances célestes, des choeurs des anges criaient: «Oh! quel avènement et quels miracles!».

3

Un ange autrefois, chef des armées, en te saluant² avec crainte, s' étonnait de ta virginité et criait: «Dame glorifiée au-dessus des anges».

4

Le vieillard³ marche sur les eaux et il embrasse la maîtresse du monde; les chérubins et les séraphins⁴, frappés de stupeur criaient: «Dame glorifiée au-dessus des anges».

O d e 8

1

Réjouis-toi, bâton et toi, urne, qui reçois la manne, toi qui, désirant avoir ta demeure à la porte as parlé dans une vision à l' higoumène:⁵ «Laissez-moi à la porte car je vais vous protéger dans tous les siècles».

1. Δροσίζων et λαμπρύνων au lieu de δροσίζουσα et λαμπρύνουσα (et l' ὕδωρ n' est pas le sujet, pour avoir δροσίζον et λαμπρύνον). On comprend le sens mais on ne peut pas (et on ne doit pas) corriger sans risquer un danger plus grand. Il ne faut pas trop insister là-dessus. Notre poète a sa syntaxe à lui.

2. Quand on arrive à trouver des synizèses chez Romanos dans des mots ou noms comme Ἰακώβ, Ἰουδᾶς, Κύριος et même Θεός (cf. Grosdidier, L' homotonie, p. 201) on ne voit pas de raisons pour ne pas accepter le βοῶν de notre poète.

3. Il s' agit du pieux moine Gabriel l' ibérite, qui, selon la légende, θαρρώντας, χαίρων εισῆλθεν εἰς τὴν θάλασσαν πεζός, ὡς τοῦ εἶπεν ἡ Δέσποινα. Ἡ δὲ ἀγία εἰκὼν ἦλθεν μοναχὴ τῆς εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἔψαλλεν μεγαλοφώνως τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (cf. Cod. Paris. Suppl. Grec 1116, f. 367v-368r).

4. On a dans les textes scripturaires tantôt le masculin et tantôt le neutre pour les σεραφίμ και χειρουβίμ. Voir Is. 6,2; Gen. 3,24; Ex. 25,17 et 19. Cf. Philon d' Alexandrie, De Cherubim (Introd., traduction et notes par Jean Gorez), éd. Cerf., Paris 1963, p. 30.

5. Selon le ms Paris. Suppl. Grec 1116, f. 368v, c' est à Gabriel, le moine pieux,

- 5 Ἴδον πάντες, ἐξέστησαν τὴν θεάν,
 ἐν θαλάσῃ πυρίμορφον λαμπάδα·
 πεζοβατοὶ δρομαῖοι συναντώμενοι ναζιραίων σμῆνος,
 σὲ ἐδοξολόγει τὴν κεχαριτωμένην.
- 10 Ἦλθον πλοῖα, ὀκνάδες ἄτερ λαίφων
 σὲ ἐκύκλουν πυρίμορφον λαμπάδα·
 θαῦμα φρικτόν! ἰδρῶσί τε ρεόμενοι, οὐδεὶς σοι προσῆψεν,
 ἱερεὺς ἢ ἄλλος, εἰ μὴ ὁ σὸς θεράπων.
- 15 Λύτρωσαί με πυρὸς τοῦ αἰωνίου
 καὶ γέεννης, βρυγμοῦ τε καὶ ταρτάρου,
 κλα(υ)θμοῦ φρικτοῦ καὶ σκώληκος βιβρώσκοντος, ἄχραντε
 [παρθένε·
 σὺ γὰρ ἡ ἐλπίδα ταλαίνης τῆς ψυχῆς μου.

8. 2. Amos 2,11. Nomb. 6,1 Jug. 13,5.

4. Mtth. 10,28 Is. 14,12.

Z⊙

8. 5² τῇ θεάν Z ||

6² ναζιραίων Z⊙ ||

9² ἄτερ λέφων Z ||

11² ρεόμενοι Z ||

12¹ ἄλλος: ἄλλως ⊙ ||

12² θεράπων ⊙ ||

14¹ γέενης Z⊙ ||

15¹ κλαυθμοῦ scripsi: κλαθμοῦ Z⊙ ||

16¹⁻² fortasse σὺ γὰρ ἡ ἐλπίς εἶ ψυχῆς μου τῆς ταλαίνης corrigendum.

2

Tous ont vu et ils sont frappés d'étonnement à ce spectacle: un flambeau enflammé dans la mer; et l'essaim des naziréens¹ qui se rencontraient marchant ou courant², te glorifiait, pleine de grâce.

3

Vinrent des bateaux, des barques sans voiles, et ils t'entouraient, flambeau enflammé; miracle redoutable! Ils étaient inondés³ de sueur, mais personne ne put s'approcher de toi, prêtre ou autre, sinon ton serviteur⁴.

4

Libère-moi du feu éternel et de la géhenne, du grincement de dents et de l'enfer, des gémissements terribles et des vers dévorants, vierge toute pure, car c'est toi l'espérance⁵ de mon âme malheureuse.

que Portaïtissa est réapparue: *καὶ πάλιν φαίνεται ἡ Παναγία εἰς τὸν προορηθέντα Γαβριήλ καὶ λέγει αὐτῷ· αὐπάγε καὶ εἰπέ τῷ προσετώτῳ, νὰ παύσῃ νὰ μὴ (sic) μὲ πειράζει· ὅτι ἐγὼ δὲν ἤλθα εἰς τὸ Μοναστήριον διὰ νὰ μὲ φυλάσσετε, ἀλλὰ ἐγὼ μᾶλλον νὰ σᾶς φυλάσω. καὶ οὐ μόνον εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν.*

1. Ναζιραῖος vient de nazir, mot hébreu venant du v. nazar, qui (au passif) signifie se séparer, s'abstenir pour des raisons religieuses. Voir Judges 13,5-7 et 16, 17; Sag. de Sirach 6,13; Nombres 6,3; Amos 2,11-12. Cf. ΘΗΕ, t. 9. p. 293. Chez Psellos on trouve ce mot dans le sens de moine; voir Chronographie (éd. Sathas), p. 186: λέγω δὴ τοὺς καθ' ἡμᾶς Ναζιραίους, οἱ πρὸς τὸ θεῖον μεταπλαττόμενοι, μᾶλλον δὲ νομοθετούμενοι καταπλάττεσθαι, πρὶν ἢ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπεξελεθεῖν ὡς ἡμίθεοί τινες, παρ' ἡμῖν ἀναστρέφονται... Cf. Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη (de Sathas), t. IV, pp. 159, 4 et 190,23; Chronographie (éd. Em. Renauld), t. II, p. 80-81; Em. Renauld, Lexique choisi de Psellos, p. 78.

2. On connaît les mots πεζοβαδίτης (v. Sophocles, t. II, p. 867) et πεζοβατέω (v. LSK, t. III, p. 508 et Dimitracos, t. VII, p. 5608) d'où probablement vient ce πεζοβατὸς de Gabriel.

3. Cet emploi de *ρέομαι* est très rare, cf. LSK, t. IV, p. 12.

4. Ce trope est encore une raison pour exclure la supposition de Pitra (cf. Hymnographie, p. 12, note 4), que ce Gabriel pourrait être celui qui a composé le canon (cf. notre Introduction).

5. Cette *ἐπίδα* n'est pas un bon argument pour l'ancienneté du canon comme nous le laissait entendre Pitra, pour la seule raison qu'il avait été, à cause de ce ms, le premier «en possession du système syllabique des hymnographe» (cf. Hymnographie, p. 11). En fait, le premier ce n'était pas lui, mais un prêtre grec; v. Constantin OECONOMOS, Περὶ τῆς γνησίας προφορᾶς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, S. Pétersbourg, 1830, p. 660-670; cf. C. Constantopoulos, Ἡ ἀρχαία ἐλληνικὴ μετρικὴ ἐν τῇ βυζαντ. λειτουργικῇ ὑμνογραφίᾳ, Athènes 1954, p. 9.

Ῥδὴ θ'. "Ἐφρουξε πᾶσα ἀκοή.

- Θάλασσα πέλεις νοητή, τὰ ὑπέραντλα ἡμῶν σκάφη ἔθουνον,
 αὔραις τοῦ πνεύματος, λιμένας φθάσαι σου τὸν ἀχείμαστον,
 πειρατικῆς ἐπιβουλῆς σφζόμενοι ἄτρωτοι
 καὶ σὲ τὴν σφζουσαν μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν ἀπέραντα.
- 5 Ὅσον νῦν χάριν δαφιλῶς ποιμενάρχου καὶ κλεινῶν ἱερέων τε·
 ρῶσιν τοῖς κάμνουσιν, ὑγίαν σχεῖν τε, βίου διόρθωσιν,
 εἰρηρικὴν δὲ τὴν ζωὴν, σκανδάλων ἀμέτοχοι
 καὶ σέ, τὴν ἄχραντον, μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν ἀπέραντα.
- 10 Τέρμα μοι δίδου ἀγαθόν, τὰ πυρφόρα τοῦ ἐχθροῦ σβέσεν βέλεμνα,
 ὅπως δυνήσομαι ἐκὼν καὶ ἄκων πράττειν εὐάρεστα
 καὶ στεναγμὸν ἀπὸ ψυχῆς φέρειν ἐκάστοτε,
 καὶ σέ, τὴν ἄχραντον, μεγαλύνειν σχετικῶς εἰς ἀπέραντα.
- Ἦκουσας χαῖρε, ἢ χαρὰν τὴν ἀδάπανον ἡμῖν ἀντεισάγουσα·
 δίδου καὶ ἔλεος τοῖς σὲ ὑμνοῦσι καὶ ρῶσιν σώματος,
 15 γεγηρακόσι δὲ ἰσχύϊν καὶ τέλος μακάριον
 δίδου καὶ δάκρυα, δίδου λύσιν τῶν δεινῶν εἰς ἀπέραντα.
- Στέναζον, δάκρυσον, ψυχὴ καὶ τὴν δέσποιναν τὴν σὴν παρακάλεσον,
 ὅπως λυτρώσῃ σε βρυγμοῦ καὶ σκότους, πυρός, γέεννης τε·
 τὴν τοῦ θανάτου φοβεράν ἡμέραν μερίμνησον.
- 20 Οἶμοι, ἀθλία μου! τὸν Θεὸν γὰρ παροργίζεις ἐκάστοτε.

9. 3. Ephés. 6,16.

4. Lc I,28.

5. Mtth. 8,12.13. 42,50. Lc. 13,28. Is. 65,3.

ZΘ

9. ἀνοῦμεν, εὐλογοῦμεν κλπ. antθ Ῥδὴ θ' Z || ἔφρουξε Z ||

3¹ πειρατικῆς: πειρακτικῆς Z ||

5¹ ὅσον Z ||

5² κλεινῶν Θ; fortasse ποιμενάρχῃ καὶ κλεινοῖς ἱερεῦσι τε corrigendum.

6² ὑγίαν Θ || σχῶν τε ZΘ || διώρθωσιν Z ||

7² ἀμέτοχοι: fortasse ἀμέτοχον corr. ||

8³ ἀπέραντα: ἐκάστοτε Θ ||

9² ἐχθροῦ in margine Z ||

10¹ δυνήσομαι fort. ||

11² φέρειν: fortasse ἐκφέρειν corrigendum

13² ἀντεισάγουσαν Z ἀντισάγουσα Θ ||

14¹ δίδου καί: fortasse δίδου νῦν corrigendum ||

17² δέσποινα ἀγνή Z δέσποινα τὴν σὴν Θ ||

18² γέενης ZΘ.

O d e 9

1

Tu es une mer spirituelle; dirige donc nos navires qui font eau de toutes parts, en droite ligne avec les brises de l'esprit, afin qu' ils atteignent ton port que les orages ne troublent pas, demeurant invulnérables¹ aux complots de pirates; pour te célébrer et glorifier à l' infini², toi, qui nous sauves.

2

Fais pleuvoir abondamment maintenant: la grâce sur le chef du troupeau et les vénérables prêtres; la force sur ceux qui souffrent afin qu' ils trouvent la santé et la rectitude de la vie, une existence paisible sans scandales, et qu' ils te célèbrent et glorifient à l' infini, toi, Immaculée.

3

Donne-moi une bonne fin; éteins les traits enflammés de l' ennemi, afin que je puisse —volontairement ou non— accomplir ce qui t' est agréable; et donne-moi de gémir à toute occasion au fond de l' âme, et de te célébrer relativement³ à l' infini, toi, Immaculée.

4

Tu as écouté la salutation, toi qui à ton tour nous donnes la joie qui ne s' épuise pas; donne aussi à ceux qui te louent, et miséricorde et santé du corps; donne aussi aux vieillards de la force, des larmes et une fin heureuse; donne-nous la délivrance des maux à l' infini.

5

Gémis, pleure, mon âme, et prie ta dame pour qu' elle te libère des grincements de dents et des ténèbres, du feu et de la géhenne; préoccupe-toi⁴ de la redoutable journée de la mort; Hélas! ma pauvre âme⁵, en toute occasion tu irrites Dieu!

1. Le nominatif absolu est utilisé à cause du mètre.

2. L' adverbe ἀπέραντα est du grec moderne (cf. Dimitracos, t. I, p; 738). On rencontre chez Romanos une expression analogue mais sous une autre forme: ἡ γέενα ἐκεῖ οὐ πρόσκαιρος, ἀλλ' εἰς ἀπέραντον (cf. Tomadakès, HRM, t. IV, p. 95, v. 118, dans le 2e kontakion pour les Dix Vierges).

3. L' adverbe σχετικῶς peut avoir deux sens: d' abord le sens grammatical de «relativement» et en second lieu (surtout dans les textes de doctrine des Saints Pères) comme une opposition à l' adverbe οὐσιωδῶς ou λατρευτικῶς. Cf. Lampe, pp. 1176-1177 et 1358; Migne PG, t. 112, 812b, 813a et 1153a; Renaud, p. 113.

4. La syntaxe de μεριμνῶ avec un accusatif n' est pas inconnue, cf. LSK, t. III, p. 123.

5. Au lieu de dire une prière à la fin de son canon, notre poète préfère ouvrir un dialogue avec son âme, en utilisant un langage d' accusateur.

INDICES

I. INDEX GRAECITATIS¹

A

- Ἀαρών, 11-θ' 18,2.
 Ἀβραάμ, 2-ς'6,2· 11-ς'9, θ'18,
 2· 12-θ'8,2.
 ἄβυσσος, ἡ 9-πρ. 1,1
 ἀγγελία, ἡ 6-ε'6,3
 ἀγκάλη, ἡ, ἀγκάλαι 13-4
 ἀγκαλίζομαι 14-ζ'10,2
 ἀγνωσία, ἡ 7-δ'3
 ἀγροίκως 3,ζ'6,3
 ἀγρυπνία, ἡ 5-β'7,3
 ἀγχινοῦς 4-δ'1,2
 ἀγώνισμα, τό, ἀγωνίσματα 12-
 η'8,2, θ'2,2
 Ἀδὰμ 10-α'19,1· 11-α'5,1· 6-
 ιγ'6,2
 ἀδαμιαῖον, τὸ 8-α'1,1
 * ἀδελφιδός, ὁ 7-β'1,1
 Ἄδης 2-α'4· 8-θ'14,2· 9-α'6,3·
 ζ'5,1· 10-α'18,1· γ'21,2· 10-
 ς'7,2· 6-α'6,2
 ἀναδέχομαι 9-ζ'2,1
 ἀενάως 9-ε'6,1
 ἀήρ, ὁ 5-ι'7,3
 ἄθεον, τὸ 14-α'3,1
 ἀθέως 3-ζ'1,3
 ἀθωνίτης, ὁ, ἀθωνῖται 14-α'7,1
 Ἄθως 14-ζ'4,2
 αἴνεςις, ἡ 10-δ'1,3
 αἴρεσις, ἡ, αἱρέσεις 4-β'6,2
 αἰσθητόν, τό, αἰσθητὰ 6-ιδ'1,1
 αἰσθητήριον, τό, αἰσθητήρια 8-
 β'3,1
 αἰσχύνω 14-α'13,1
 ἀκάθεκτος 11-η'6,3
 ἀκατάληπτον, τὸ 5-γ'9,2· θ'8,2
 ἀκέραιος 12-δ'2,1
 ἀκέστωρ, ὁ 8-ζ'12,2
 ἄκρατος 3-α'2,2
 ἀλείφω 6-η'9,2
 ἀληθινός 12-θ'4,2
 ἀλκιμώτατος 8-γ' 2
 * ἀλληγνάλλως 1-γ'2,2
 ἀλογία, ἡ 10-γ'17,1· 11-γ'9,1·
 ς'8,2· 12-γ'12,2
 ἀλόγιστος 11-η'6,1
 ἄλογος 10-α'14, 1· 15,1
 ἀμβλύνα 5-η'6,2
 ἀμείβω 2-β'6,1
 * ἀμετάτρεπτον, τὸ 9-δ'4
 ἀμέτοχος 14-θ'7,2
 ἀμοιβαδόν 5-η'8,2
 ἀμυδρός, ἀμυδραὶ 6-λδ'3,2
 * ἄμφω 6-η'9,2· ἀμφοῖν 5-γ'11,3·
 6-κδ'2,2· 6-κζ'7,1· 4-γ'8,1
 ἀναβλυστάνω 14-ζ'1,1
 ἀνάκλησις, ἡ 14-α'4,2
 ἀνάκτορον, τὸ 11-ς' 6
 ἀνάλωτος 11-ζ'7,1
 ἀναμορφῶ 2-δ'9,1
 ἀνάνδρως 12-θ'19,1
 ἀναξ, ὁ 14-γ'5,2
 ἀναπτεροῦμαι 12-γ'1,1
 Ἀνάστασις, ἡ 6-ιε'9,2
 ἀναστέλλω 11-η'7,1
 ἀνέγκλητος 6-λα'9,2
 ἀνευδότης 10-ε'18,1
 ἄνεσις, ἡ 12-ς'6

1. Les mots qui ont un certain intérêt philologique (hapax, syntaxe spéciale etc) sont précédés d'un *.

- ἀνέχομαι 10-ε'13,1
 * ἀνηλεῶς 14-γ'14
 Ἀνίκητος 7-γ'3·δ'8,1
 Ἄννα (μήτηρ Θεοτόκου) 8-γ'5,2
 Ἄννα (πρφ.) 13-8,1
 ἀντεισάγω 14-θ'13,2
 ἀντεισφέρομαι 8-η'16,2
 ἀντικρὺ 6-ε'4
 ἀντίπαλος 1-δ'4
 ἀντιπαράταξις, ἡ 3-πρ.4,1
 ἀπάθεια, ἡ 4-δ'6,1· 6-γ'8,2, ιδ'4, κγ'3,2
 ἀπαίρω 6-δ'5,1, λα'7,1· λζ'1,2· 9,1· 14-γ'3,2· ἀπάραντες 9-γ'9,2
 ἀπαράλλακτον, τὸ 2-πρ. 2,2
 ἀπαράμιλλος 12-ζ'11
 ἀπείρανδρος 10-δ'14,2
 ἀπειρόκακος 11-ζ'5,1
 ἀπέραντα (ἐπρ.) 14-θ'4,3· 8,3· 12,3· 16,3
 ἀπεργάζομαι 12-γ'4,2· 15-ε'6,2
 ἀπερινόητος 2-β'2,2
 ἀπήμαντος 8-η', 13
 ἄπιστος 5-η'6,2, θ'6,2· ἄπιστοι, οἱ 6-λγ'6,2-3, λη' 3,2
 ἀπλούστατος 12-ς'3,3
 ἀπόγνωσις, ἡ 10-ς' 2,1
 ἀποθρίζω 6-η' 8,2
 ἀποκάλυψις, ἡ 11-ε'12,2
 ἀποκρυβή, ἡ 5-η'1,2
 ἀπόκρυφον, τὸ 8-ε'9,1
 ἀποκτείνομαι 9-α'1,2
 ἀπονήρευτον, τὸ 12-θ'5,2
 ἀπόνηρος 12-ς'4,1
 ἀπονος 12-η'7,1
 ἀποπλύνω 9-α'8,1
 ἀπρόσιτος 5-γ'8,1
 * ἀρά, ἡ 8-α'2· 6-κθ'9,2
 Ἄραβες 11-ε'10,2
 ἀραρότως 2-δ'6,1· 6-πρ. 1,2
 * ἀριδῆλως 9-γ'6,1
 * ἀρμονίως 6-λη'6,3
 ἀρρεπῆς 2-ζ'7,1
 ἄρ(ρ)ευστος 9-ς'1,2
 ἄρτιος 6-ιε', 6, 3
 ἀρχή, ἡ 9-ς'1,1· ἀρχαὶ 6-δ'3,2

- ἀρχηγέτης, ὁ 6-ζ'6,3
 ἀρχιστράτηγος, ὁ 8-πρ. 3,1
 ἀσαιία, ἡ 5-β'7,2
 ἀσκέδαστος 8-α'8,2
 ἄσκησις, ἡ 12-α'4,3, ζ'7
 ἀσκούμενος, ἀσκούμενοι 14-δ'7,1
 ἀσματικῶς 14-ς'5,1
 ἀστραπή, ἡ 6-θ'9,1
 * ἀστράπτω 8-ζ'5,2
 ἄστν, τὸ 3-ε'5,2
 ἀτάσθαλος 8-η'9,2
 ἀτενίζω 10-η'7,2
 ἄτερ 14-η'9,2
 * ἀυλία, ἡ, ἀυλῖαι 8-α'8,1
 αὔρα, ἡ 14-θ'2,1
 αὐτουργός 8-α'10,2
 ἀφθαρτίζω 10-δ'15,2
 ἀφοβία, ἡ 6-λθ'2,1
 ἀχειμαστος 14-θ'2,2
 ἀχλὺς, ἡ 12-α'3,1

B

- βαβαὶ 2-γ'1,1· 3-ς'1,1· 6-ιε'1· 14-ζ'6,1
 * βαβίζω 6-λ'6,1
 βαῖα, τὰ 10-α'8,1, 23,1, γ'9,1, δ' 11,1, ε' 7,1
 βασιλεύς, ὁ, βασιλεῖς 6-λθ'3,1
 * βατ(τ)αλίζω 6-λε'6,1
 Βεελαμών 14-ς'10,1
 βέλεμνα, τὰ 14-ε'9,2, θ'9,2
 βελιαρ, ὁ 3-ε'9,2, θ'1,2· 6-ιε'2,1
 Βηθανία 10-γ'7,1
 Βηθλεεμ 11-ε'2,2, ς'4,2, η'1,1; 9,2, 14,1
 βῆμα, τὸ 9-β'1, 3· 14-ε'6,2
 * βῆσσαι, αἱ 6-ιθ'7,2
 βιβρώσκω 14-η'15,2
 βιοτή, ἡ 8-β'4,1, η'11,2
 βούλευμα, τὸ 8-γ'13,2
 βούλημα, τὸ 4-ζ'2,1· 8-α'11,2
 βρυγμός, ὁ 14-η'14,2, θ'18,2

Γ

- Γαβριήλ (ἀρχ.) 8-α'3,2, γ'3,1, ε' 3,2, η'2, ια'2
 γεγηρακότες 14-θ'15,1
 γέεννα, ἡ 14-η'14,1, θ'18,2

γεηρά, ἡ 10-ε'13,1
 γελοιωδῶς 6-ιζ'6,2
 γενάρχησ, ὁ, γενάρχαι, οἱ 6-ιζ'
 1,3
 γεννάδας 14-ζ'4,2. 6-ιγ'6,3· γεν-
 νάδαι 6-ιγ'6,3
 γεννήτωρ, ὁ, γεννήτορες 10-ζ'8,1
 γένος, τὸ 8-α'1,1
 γέρας τὸ 4-α'1,3· 9-ς'7,1· γέρα,
 τὰ 6-ις'8,2
 γεραίρω 14-ς'9,1
 γεραρός 6-ι'1,3
 γέφυρα, ἡ 8-ε'11,2
 γηγενής, γηγενεῖς 11-γ'10,1
 γήθωμα 9-α'1,1
 * γιελός, ὁ 14-γ'9,1
 γλίχομαι 4-α'4· 5-γ'2,1
 γλυκασμός, ὁ 10-α'10,3
 γονυπετῶ 10-ζ'1,1· 11-ζ'2,1
 γραμματεύς, ὁ, γραμματεῖς 10-
 γ'12-1, 8'17,2· 11-θ'5,2

Δ

Δαβιδ 11-θ'17,3· 12-θ'8,3· 14-
 ε'11,1
 δαδουχῶ 8,-β'6,2
 δαίμων, ὁ, δαίμονες· 1-ζ'1,1·
 12-γ'6,1· 15-α'9,1· 6-πρ. 3,2·
 6-κα'5,3· 5-η'9,1, ι'4,2· 6-κζ'
 8,1· 6-λγ'8,1
 Δανιήλ 8-β'14,2· 10-θ'5,2
 δειγματίζω 6-δ'3,2
 δείλαιος 3-θ'10,2
 δέκα 6-η'10,2
 δεκάς, ἡ 6-ς'3,1
 Δέσποινα 14-δ'3,6,9, ζ'14,2, ζ'
 9,1, 10,2, 12,1, θ'17,2
 * δεῦρο (=σήμερον?) 6-λζ'9,1
 δῆμος, ὁ 10-γ'12,1, 8'11,1
 * δημότης, ὁ, δημόται 6-λβ'6,1
 διάβολος, ὁ 5-ι'4,1
 διάγω 12-δ'4,2
 διαθέω 8-α'9,1
 διαθήκη, ἡ, διαθήκαι 11-η'13,1·
 14-ς'15,1
 διακενῆς (ἐπρ.) 11-θ'15,2
 διάκονος, ὁ 8-α'7,2
 διαπρίομαι 10-ς'4,2

διεκχέω 11-θ'14,2
 διελέγχω 14-α'3,2
 διέξοδος, ἡ, διέξοδοι 10-δ'1,1
 δικαίωμα, τὸ 12-η'23,1
 δίκην 15-α'4,1
 Διοκλητιανός, 3-ς'6,2· 7-δ'4,1
 διόρθωσις, ἡ 14-θ'6,2
 διπλόη, ἡ 3-ζ'1,2
 διττός, διτταί (φύσεις) 10-ζ'13,1
 δολιόφρων 12-ς'1,2· 6-ιγ'8,2
 δομήτωρ 2-β'8,2
 δράκων, ὁ, δράκοντες 1-ς'4· ζ'
 2,2· 6-ιγ'5,3
 δράξ, ἡ 11-δ'10,2
 δρῶ 9-β'2,2
 δρομαῖος, δρομαῖοι 14-η'7,2
 δυνάμεις, αἱ 8-δ'4,1
 δυσμενής 3-δ'1,1
 δυσμορφία, ἡ 12-δ'12,1
 δῶρα, τὰ 11-θ'7,1

Ε

Ἐβραῖος 6-κθ'1,2· Ἐβραῖοι 6-
 κς'7,2, λγ'6,1
 Ἐγγαδδι 14-ς'9,1
 ἐγείρω 10-δ'6,2
 εἰδωλομανῆς 3-πρ. 4,2
 εἰκονικός (τυπ.) 14-α'10,1
 εἶκω 6-κς'7,1
 εἰκών, ἡ 4-β'8,9· 9,2· 10-ζ'1,2
 εἴργω 8-ια'9,2
 εἰσδέχομαι 8-ε'13,2· 14-3,2
 ἐκδημος 6-λς'1,3
 ἐκκαθαίρω 1-α'4· 7-α'5,1· 8-ια'3
 1· ἐκκαθαίρομαι 8-ια'5,2
 ἐκκρισις, ἡ 9-γ'1,2
 ἐκλείπω 6-λα'8,2
 ἐκμαινομαι 12-δ'5,1
 ἐκπίπτω 3-ι'7,2· 4-α'6,1· 8-ια'
 16,2
 ἐκτρέγω 9-β'9,2
 ἐκφεύγω 8-ζ'9,2
 ἔλευσις, ἡ 14-ζ'6,1
 ἔλλαμψις, ἡ 5-ε'6,2
 ἔλληνες 5-ς'5,1· η'7,1
 * ἐλπίδα, ἡ 14-η'16,1
 ἐμβιβάζω 4-β'5,3
 Ἐμμεσα 6-ιη'1,1

ἐμμελής 9-ς'8,1
 * ἐμπιπλῶ 8-ια'3,2
 ἔμφασις, ἡ, ἐμφάσεις 8-δ'6,2·
 6-ια'3,1
 ἐν 8-ς'15,1
 * ἐναπόμοργμα, τὸ 8-ζ'10,1
 ἐναυλίζομαι 12-θ'9,2
 ἐνέχυρον, τὸ 5-ζ'4,2
 * ἐνθεν (=ἐν τοῖς ἐξῆς?) 6-κη'9,1
 ἐνθύμησις, ἡ, ἐνθυμήσεις 6-κζ'
 9,2
 ἔνστασις, ἡ 7-α'8,1
 ἐνταῦθα 14-γ'4,2
 Ἐνώχ 6-λη'9,2· 6-πρ.5,2
 ἐξάγιστος 5-ς'5,1
 ἐξαπορῶ 10-θ'1,3
 ἔξαρχος, ὁ 14-ζ'7,2
 ἐξεγείρω 9-α'3,1· 7,1
 ἐξελέγχομαι 12-δ'6,1
 ἐξερημῶ 14-α'9,2
 ἐξιῶμαι 12-η'3,1
 ἐπανορθῶ 14-ε'14,2
 ἔπαρσις, ἡ 12-ε'6
 ἐπέλευσις, ἡ 1-ε'1,2, θ'4
 ἐπιβαίνω 14-α'6,2· 15,1
 ἐπιβουλή, ἡ 14-θ'1
 ἐπιδημῶ 8-θ'7,2
 ἐπικάθημαι 10-ε'11,1
 ἐπικαθίζω 10-ε'13,2
 ἐπικάμπτομαι 9-ς'4
 ἐπιλαμψις, ἡ 8-ζ'3,2
 ἐπιπίπτω 14,ε'10,1· 14,1
 ἐπιπλάζω 7-γ'2,1
 ἐπίπνοια, ἡ 6-ζ'7,2
 ἐπισκέπτομαι 8-β'2
 ἐπιποθῶ 12-δ'9,1
 ἐπισπῶ 6-πρ. 2,2
 ἐπιστομίζω 6-κς'2,2
 ἐπιφάνεια, ἡ 11-θ'16,2
 ἐράσμιος 4-ς'1,3
 ἐραστής, ὁ, ἐρασταὶ 7-πρ. 4,2·
 6-ι'2,2
 ἐρμηνεύς, ὁ 8-δ'1,2
 ἔρπων 3-η'1,1· 4-ε'1,1
 ἔρχομαι (=δι-)14-γ'8,2
 ἐσμός, ὁ 3-ε'10,2
 ἐστεμμένος 4-ς'9,2

ἔτασις, ἡ 8-β'13,2
 Εὐά 5-α'7,3
 εὐάρεστος, εὐάρεστα 14-θ'1,2
 εὐδοκῶ 6-α'2,1
 εὐδοκία, ἡ 13-11,2
 εὐθὺς 12-δ'1,2, θ'4,2
 εὐθύτης, ἡ 8-δ'7,2· 12-δ'7,1
 εὐλαβοῦμαι 10-η'3,1, 7,1· 11-
 η'3,1
 εὐμαρῶς 6-ε'1,1
 εὐσθενής 2-ζ'1,1
 εὐσπλάγγωνος 8-ι'3,2
 εὐτρεπίζω 14-ε'9,3· εὐτρεπίζο-
 μαι 10-α'15,2
 Εὐφραθὰ 11-γ'12,2· δ'6,1· ζ'5,2
 εὐφρῶς 6-ιβ'9,1
 εὐχάριστος 3-δ'6,1· 10-ς'6
 εὐχαρίστως 2-α'2,1
 εὐχή, ἡ 11-γ'12,1· εὐχαὶ 6-ι'6,2
 κς'6,1
 ἐφάλλω 8-ι'13,2
 ἐφετόν, τό, ἐφετὰ 12-δ'8,2
 ἐφιζάνω 6-κγ'6,3
 ἐφορμῶ 8-ια'9,1
 ἐχέφρων 4-δ'1,2
 ἐωσφόρος, ὁ 6-ιθ'2,1

Z

ζόφος, ὁ 1-γ'1,2· 8-η'15,2
 ζοφώδης 8-β'1,2· ζοφῶδες 7-α'
 7,1

H

ἡδονή, ἡ 6-πρ. 4· ἡδοναὶ 6-γ'2,2
 ἡθος, τὸ 5-β'11,1· 12-θ'5,1
 * ἡκω 11-ε'11,1· θ'7,2
 Ἡλίας 2-ς'1,1· 6-γ'7,1· λη'8,2
 Ἡλιὸν 1-θ'1,1· 12-γ'5,2
 ἡμερος 12-δ'1,2
 Ἡρώδης 8-ζ'9,2· 11-ζ'6,2, η'
 15,2· θ'13,3
 ἡσυχον, τὸ 12-θ'7,2

Θ

Θαβώριον 2-β'5,3
 θάρσος, τὸ 8-ια'13,2
 * θέα, ἡ 14-α'14,1· 15-η'6,2
 θεάνθρωπος 1,ε'4

- * θεηδόχος 11-γ'8,2
 θέμις, ἡ 8-α'13,2, δ'9,2
 θεόληπτος 6-κα'5,2
 θεολόγος, θεολόγοι 8-θ'6,2
 θεόνομος 14-ς'1,2
 Θεόπεμπος 3-πρ.3,1· α'9,2, β'
 2,2, δ'1,3
 θεόπτῆς 12-α'1,1
 θεοστρυγής, θεοστρυγές 14-α'3,1·
 11,1
 Θεόφιλος 14-α'2,2 10,2, 13,1
 Θεοφύλακτος 4-ς'4
 θεράπων 8-α'4,3
 θερμία, τὰ 6-κε'6,3
 θεώρημα, τὸ 13-6,2
 θεωρία, ἡ 5-γ'11,1· 6-β'5,1
 θεωρῶ 5-ι'3,3
 θήκη, ἡ 12-ζ'1,1
 θράσος, τὸ 11-η'11,
 θυμηδία, ἡ 8-ς'6,2
 θυμιῶ 6-ιθ'5,2
 θυρωρεῖον, τὸ 6-ια'1,3
 θωπεία, ἡ, θωπεῖαι, 7-δ'7,1

I

- Ἰακῶβ 12-θ'8,3
 Ἰάκωβος 2-ζ'1,2
 Ἰβήρων (μονή) 14-α'15,2
 ἱεράρχης, ὁ 4-πρ. 1,1, β'1,3
 Ἱερουσαλήμ 10-ε'6,1, 10,1· η'
 9,1· 13,1· 11-ε'2,1· 9,2
 ἱκανῶ 6-κβ'2,2
 * ἱκετηρία, ἡ 9-ς'4,1· 6-ιβ'5,3
 ἱκρίον, τὸ 9-α'1,2
 ἰός, ὁ 14-γ'5,1
 ἵππειον, τὸ 11-η'11,2
 ἰσάγγελος 4-δ'2,2· 5-θ'11,3
 * ἰσορρεπής 6-ιδ'3,2
 ἰσοστάσιος 5-ε'1,1
 Ἰσραήλ 10-γ'24,2, ε'4,1; 8,1;
 12,1; 16,1; 20,1; 11-γ'2,1; ε'4,2
 Ἰωάννης (εὐάγγ.) 2-ζ'1,3
 Ἰωάννης (Πορταῖτ.) 14-γ'1,1
 Ἰωάννης (Πρόδρ.) 1-θ'1,2· 8-γ'
 9,2
 Ἰωάννης (Σαλδς) 6-δ'6,1· 6-ε'
 2,1· ς'2,1 λβ' 4
 Ἰωσήφ 8-ς'2

K

- κάδος, ὁ 6-κβ'8,2
 καθάϊρω 8-β'3,1
 καθάπαξ 6-ιγ'4
 κάθαρσις, ἡ 8-η'9,1
 καινίζομαι 11-ς'2,2
 κακουχία, ἡ 12-α'8,2, η'9,2
 κάκωσις, ἡ 12-ζ'10,2
 κάλλος, τό, κάλλη 9-γ'7,1-2
 καλύβη, ἡ 6-λζ'2,1
 κάλυξ, ὁ 14-ς'13
 κανδήλα, ἡ, κανδηλαί 6-ιη'3,1
 κάπηλος 6-η'5,3
 κάρα, ἡ 1-ς'4· ι'10,3· 6-λς'6,1
 * κάρβων, ὁ 6-ιθ'4
 * καρυδίζω 6-ιη'3,2
 καταγώνιον, τὸ 5-ζ'10,2
 καταδέχομαι 10-ε'19 2
 καταθρέω 6-λ'3,1
 κατακλύζω 14-γ'13,2
 κατακλῶ 6-κθ'2,2
 κατακλύπτω 14-γ'14
 κατακροτῶ 6-ι'5,2
 καταμαλάττω 7-δ'7,2
 καταναρκῶ 12-ε'5,1
 καταπαίζω 3-πρ. 2,1· 6-πρ.4,2
 κατάπαυσις, ἡ 8-ς'8,2
 κατάπτωσις, ἡ 8-ζ'14,2
 καταρτίζω 6-κη'6,3
 κατασχών, 6-ιε'8,1
 καταφυγή, ἡ 14-γ'16,2
 καταχθόνια 2-ε'1,3
 * κατευωδιάζω 14-ς'7,2
 κατήφεια, ἡ 8-ς'9,1
 κένωσις, ἡ 1-ε'1,1
 κεράννυμι 14-γ'2,11
 κηδεύω 6-λη'5,1
 κίνησις, ἡ 5-β'11,2· 9-δ'2,2
 κιννάμωμον, τὸ 14-ς'11,1
 κλαυθμός, ὁ 14-η'15,1
 κλεινός, κλεινοὶ 14-θ'5,2
 κληρονόμος 4-ζ'8,1
 κληροῦμαι 3-β'6,1· 4-α'8,2· 12-
 θ'3,1
 κληρουχία, ἡ 9-δ'6,1
 κλίμα, τό, κλίματα 4-ε'5,2
 κοιμηθέντες 9-ς'6,1

- κοινωνός 9-ε'3,2
 κοίτη, ἡ 6-λδ'7,2
 κολάκευμα, τό, καλακεύματα 5-β'3,2
 * κονδός 6-ιθ'7,1
 κόρη, ἡ, κόραι 6-λβ'1,2
 κορέννυμαι 14-ε'3,1
 κόρος, ὁ 12-θ'11,2
 * κοσσίζω 6-κε'9,2
 * κόσσοσ, ὁ 6-λ'7,2
 κρῖμα, τό, κρίματα 1-ε'1,1· 4-γ'1,1· 8-γ'1,1
 κρίσις, ἡ, κρίσεις 9-δ'1,2
 κρυπτῶς 6-ε'7,1
 κτίστης, ὁ 12-η'11,1
 κτιστός (νοῦς) 10-θ'1,1-2
 κυκλῶ 14-η'10,1
 κυνάριον, τό 6-ιη'2,1
 * κυπελλόποις, ὁ 6-κθ'1,1
 κυπρίζω 14-ε'9,2
 κυριοτόκος, ἡ 12-α'11,1

Λ

- Λάζαρος 10-α'18,1, γ'36,1· 22, 2, δ'5,2, ε'7,2, ζ'10,1; 14,2; 15,2, η'5,2
 * λαῖφος τό 14-η'9,2
 λάκκος, ὁ 10-γ'17,1· 14-ε'9,3
 λαμπάς, ἡ 14-η'6,2; 10,2
 λαμπρόνω 14-ζ'2,2
 λαμπτήρ, ὁ, λαμπτήρες 2-ζ'1,1· 3-ι'1,1· 8-η'9,2
 * λατρεύω 7-δ'3, 9-ε'6
 * λέγω (=συνομιλῶ) 6-κς'9,1
 λεηλατῶ 14-α'13,2
 λειμών, ὁ 14-ε'1,1
 λειτουργός, ὁ 8-πρ. 3,2, α'5,2
 λείψανον, τό, λείψανα 12-ζ'1,1
 λελαμπρυσμένος 12-ζ'9,1
 λεόντιον (ἐπρ.) 10-ε'10,1
 Λευί 11-θ'18,1
 λευίτης 6-κα'7,2 λα'1,2· λευίται 14-δ'12
 λεωφόρος, ἡ 3-ε'5,1
 λῆξις, ἡ 8-η'12,1· 6-πρ.6,1
 λιμήν, ὁ 5-ε'11,3
 λόγια, τὰ 3-η'1,3
 λογικόν, τό 4-δ'3,2

- λογισμός, ὁ, λογισμοί 10-γ'3,2· 12-η'23,1
 λογογραφῶ 6-λδ'2,2
 λόγος, ὁ 4-δ'4
 Λουκιᾶς (Στειρ.)12-passim
 λουτήρ, ὁ 6-κβ'8,1
 λυγρῶς 14-ε'10,2
 λύκος, ὁ 12-δ'6,2
 λύμη, ἡ 12-η'1,1
 λυτήρ, ὁ 8-η'14,1
 λύτρον, τό 4-ζ'1,1
 λῶρος, ὁ, λῶροι 6-λ'5,1

Μ

- μαγεύω 6-κθ'9,2
 μακαριώτατος 4-α'2,2
 μάκελλον, τό 5-ι'6,2
 μάδρα, ἡ 5-ε'6,2
 μάννα, τό 2-ε'6,3
 μανναδόχος, ἡ 14-η'1,2
 Μάρθα 10-ζ'10,2
 Μαρία 10-ζ'10,2
 μαρτύριον, τό 4-πρ. 4
 μαστός, ὁ, μαστοί 14-ε'13,2
 * μαῦρος, ὁ 6-ιθ'7,2, 9,2· λδ'8,2
 μέθεξις, ἡ 3-γ'6,1
 μελόδημα, τό 12-η'17,1
 μεριμνῶ 14-θ'19,2
 μεσίτης, ὁ 8-ε'8,1, ι'6,2
 μεσίτρια, ἡ 5-ι'11,1
 μετάνοια, ἡ 9-α'7,2
 μεταστάς, μεταστάντες 9-πρ.2,2
 μετατεθέντες 9-β'4
 μετέχω 8-θ'4,2
 μετουσία, ἡ 2-α'8,1, δ'8,1
 μετοχή, ἡ 2-ζ'8,1
 μέτοχος, μέτοχοι 2-ζ'4
 μετριάζω 10-ε'10,2
 μήνις, ἡ, μήνεις 9-δ'1,3
 μήνυμα, τό, μηνύματα 8-θ'14,2
 μητρόθεος, ἡ 14-ε'1,3; 5,3
 μηχανή, ἡ 12-ε'7,2
 μαιφόνος, μαιφόνος 11-ζ'6,2
 μῆμος, ὁ, μῆμοι 6-κδ'1,1
 * μισθωτεύω 6-ιθ'1,3
 Μιχαῖας 11-η'14,3
 μνεία, ἡ 12-θ'12,2
 μνημονεύω 14-γ'15,2

μόλις 6-ιε'8,2
 μολω̄ 10-ε'14,1
 μοναστής, ὁ, μονασταί 14-α'5,2
 μονή, ἡ, μοναί 12-θ'9,1· 14-δ'
 7,1, ε'5,1
 μορφή, ἡ (Χριστοῦ) 4-ς'1,1-2
 μόρφωσις, ἡ 2-γ'5,3
 μουκίζω 6-κη'5,1
 μύησις, ἡ 8-δ'8,2
 μῦθος, ὁ 6-κγ'1,2
 μυκτηρίζω 14-α'11,2
 μύστης, ὁ 2-ε'3,1· 3-θ'9,2· 6-
 η'9,2· 8-α'5,2, δ'5,2· ι'7,2· μύ-
 σται 5-θ'7,3· 6-κα'1,2
 * μυστήριον, τό, μυστήρια 8-β'7,2
 * μυστολέκτης 6-γ'2,1
 μυχός, ὁ, μυχοί 9-α'6,2
 μωρός, 6-λζ'3,2
 Μωσῆς 2-ε'1,2· 11-θ'18,2

N

* Ναζιραῖοι, οἱ 14-η'7,3
 νεηγενές, τὸ 11-η'2,3
 νέμομαι 14-ς'14,2
 νηδύς, ἡ 10-ς'1,1
 Νικομήδεια 3-ς'6,3· 4-ε'5,1
 Νίκων 6-θ'1,2
 νόμος, ὁ, νόμοι 6-α'3,1
 νοῦς, ὁ 5-β'9,1, δ'10,1
 νυκτώδης (λατρεία) 3,γ'1,3
 νυσταγμός, ὁ 12-ς'5,2
 νῶτα, τὰ 10-ε'17,2· 11-δ'4,1

Ξ

Ξενιτεία, ἡ 12-γ'3,2
 Ξίφος, τό, Ξίφη 14-ε'9,2
 Ξύλον, τὸ 6-δ'1,3

O

Οἴησις, ἡ 9-γ'2,1
 οἴκησις, ἡ 14-η'2,2
 οἰκητήριον, τὸ 12-ς'17,2
 οἰκονομία, ἡ 9-α'5,1, δ'8,2
 οἰκουμένη, ἡ 3-ε'6,3
 οἶκτος, ὁ 12-α'11,2
 ὀλισθημα, τό, ὀλισθημάτα 1-θ'
 2,1
 ὀλκάς, ἡ 7-γ'5, 1· 14-η'9,2

ὀλοκότινα 6-λε'4
 ὀλοσχερῶς 12-α'4,1
 ὀμήγυρις, ἡ 11-α'8,2· 14-α'7,1
 ὀμίχλη, ἡ 8-ζ'2
 ὄμμα, τὸ 3-α'4· 8-γ'3,2· ὄμμα-
 τα 6- λβ'1,3
 ὀμόδοξος 2-β'8,1
 ὀμόθρονος 2-β'7,2
 ὀμότιμος 2-β'1,3, γ'9,2
 ὄνειρον, τό, ὄνειρα 6-κη'6,1
 ὀπλίτης, ὁ, ὀπλίται 7-πρ. 1,2,
 δ'6,2
 ὄρασις, ἡ 5-γ'7,1· 6-δ'3,1· ὀ-
 ράσεις 6-λδ'1,2
 ὀρθρίζω 10,ε'1,1
 ὄρμος, ὁ 4-α'1,1,
 ὄρρωδοῦμαι 5-ι'5,1
 ὄσπρια, τὰ 6-ιθ'3,1
 οὔσιω 5-θ'9,2
 ὄφις, ὁ 1-δ'2,1· 2-α'6,1· 5-α'6,2
 ὀφλήμα, τό, ὀφλήματα 1-α'4·
 6-α'8,2
 ὀψίσιον, τὸ 6-θ'6,1

Π

Παγγέραςτος 5-ς'9,2
 παλαμναῖος 6-κα'8,2
 παλλιον, τὸ 6-ιθ'5,3
 παμβασιλεύς, ὁ 11-θ'7,1
 παμμίαιρος, παμμίαιροι 14-ε'10,2
 πάμπαν 6-κς'6,1
 πανάγιος 14-ς'8
 πανηγυρίζω 11-η'1,3
 πανσθενής 9-ς'9,1
 * παντεργέτις, ἡ 8-πρ.1,3
 πάντολμος 10-θ'17,1
 πανώλης, ὁ 5-δ'1,2
 παράδεισος, ὁ 9-ζ'6,2-3· 12-θ'
 11,1· 14-γ'7,2
 παρακαλῶ 14-θ'17,2
 * παραγίνομαι 8-ια'11,2
 παραμύθιον, τὸ 8-ζ'11,2
 παραπτώμα, τό, παραπτώματα
 14-ε'14,2
 παράπτωσις, ἡ 1-ι'1,1· 3-ε'10,2
 * παραυτὰ 6-ι'7,1
 παρήμι 6-θ'1,1, ιγ'7,2· 12-η'4,1
 παρόρασις, ἡ 9-γ'1,3

- παροργίζω 14-θ'20,2
παρόμοιος 11-θ'9,2
πάρος, τὸ 5-θ'2,2
παρουσία, ἡ 8-ι'15,2· 11-ζ'9,2
Παῦλος (ἀπ.) 6-λζ'6,1
πέδον, τὸ 10-α'2,1
- * πεζοβατὸς, πεζοβατοὶ 14-η'7,4
περιέπω 8-ε'3,2
περικυκλῶ 14-ς'3 2
περιούσιος (λαδός) 10-α'4,1
περιφρουρῶ 14-η'4,1
Πέρσαι 10-ζ'2,1
Πέτρος 2-ζ'1,2
πιστεύομαι 8-ε'10,1
πλάστης, ὁ 8-ε'14,2· 9-δ'3,1
πλαστούργημα, τὸ 1-δ'1,1
πλημμέλεια, ἡ 10-γ'18,1
πληροφορία, ἡ 2-ζ'7,2
πλήττομαι 14-ζ'8,2; 11,2
πλοῖον, τὸ, πλοῖα 14-η'9,1
πλοῦς, ὁ 7-γ'6,1
ποιμενάρχης, ὁ 6-η'1,2· 14-θ'5,2
ποιμὴν, ὁ, ποιμένες 6-λθ'3,2
ποιμνῆ, ἡ 6-λθ'1,3
ποινή, ἡ 14-γ'6
πονηρός, ὁ 12-ς'3,2
πόρνη, ἡ, πόρνοι 6-κς'1,1
Πορταίτισσα 14-δ'2,2· 5,2; 8,2;
11,2
ποταμηδὸν 14-γ'13,2
πρᾶξις, ἡ 6-β'5,2
- * πρατ(τ)ά, τὰ 6-ιθ'2,2
πραῦνω 14-γ'11,2
- * πρέσβις, ἡ 5-ι'11,3
πρεσβύτερος, ὁ 14-ζ'10,1
προάναρχος 10-δ'13,1
προεορτάζω 11-ε'8,1
προεόρτιος 11-θ'19,1
προέρχομαι 10-θ'18,1
προεστώς, ὁ 14-η'3,1
προθεσπίζω 1-β'3,1
προίξ, ἡ 6-λγ'5,3
- * προϊστάμενος, προϊστάμενοι 6-
λ'4
προκαταγγέλλω 11-ζ'9,1
προκόπτω 6-λς'5,2
προμήθεια, ἡ 5-ς'4,1
- προμηθεύς, ὁ 8-ι'11,2
προμνήστωρ, ὁ 8-ι'11,2
πρόνοια, ἡ 2-δ'4· 5-γ'10,1· 6-
λα'1,3
προπάτωρ, ὁ 14-α'1,1
πρόρρησις, ἡ 11-α'2,2
προσάπτω 14-η'11,3
προσδέχομαι 6-ζ'8,1
προσδοκία, ἡ 3-ι'8,1
προσκιρτώ 11-ζ'10,1
πρόσληψις, ἡ 2-β'2,1
προσμένω 14-ζ'1,2
προσνέμω 9-β'2,1
προσόζω 14-δ'2,1
προσπίπτω 8-ια'15,2
προσπλαστός 6-λ'2,2
προσρέω 8-η' 3,2
προστάτης (=ἡγούμ.) 14-ε'6,1
- * προσύω 2-ε'7,1
προσφορά, ἡ, προσφοραὶ 6-λβ'5,1
πρόσφορον, τὸ, πρόσφορα 8-ς'
13,2
προσφύγιον, τὸ 8-ια'14,2
προφήτης, ὁ 6-ια'5,2
προφήτις, ἡ 13-8,2
προχέω 14-δ'4,1
- * προχορεύω 11-ε'7,1
πρωτόπλαστος 1-β'1,1
πυλωρός, ὁ 14-ς'4,2; 8,1; 12,1;
16,1
πύρωσις, ἡ 9-γ'1-2
πῶλος, ὁ (= ἐκκλησία) 10-η'
14,1-2
- P**
- Ραδίως 2-δ'1,1
- * ρέομαι 14-η'11,2
ρήγνυμι 6-κβ'5,3
ρητορεύω 3-ζ'5,1
ρογεύω 6-ιθ'3,1
- * ροίζημα, τὸ 8-α'9,2
ροπή, ἡ 3-ε'7,1· 6-δ'1,1· 8-θ'3,1
ρύπτω 6-λε'8,2
ρωμαλέως 1-ζ'1,1
- Σ**
- Σαβὰ 11-ε'10,2
σαλαμάνδρα, ἡ 6-κγ'2,2

- σάλος, δ 14-ε'13,3
 σαλσίκια, τὰ 6-κε'5,3
 σαπρία, ἡ 4-ε'1,2· 7-α'1,2
 σαρκικῶς 12-ζ'14,2
 * σάσσω 6-ιθ'8,2 κη'5,2 λ'8,2
 Σατάν 6-λζ'5,1
 * σεβῆρος 6-ιθ'6,4
 σειρά, ἡ, σειραὶ 6-ις'1,1
 σεισμός, δ 6-κδ'6,1
 Σεραφίμ, 14-ζ'11,1
 σημεῖον, τό, σημεῖα 2-γ'1,2· 6-
 ζ'5,3· 12-ζ'5,1
 σιγή, ἡ 6-κη'8,1
 Σιών 10-α'21,2, γ'7,2; 11,2; ε'
 5,2· 11-ε'1,1; 9,1, η'9,1
 σκαίρω 6-ιζ'6,3, κγ'1,3
 σκάνδαλον, τό, σκάνδαλα 11-θ'
 10,1· 14-θ'7,2
 σκάφος, τό 14-θ'1,2
 σκοτομήνη, ἡ 8-ς'5,2
 σκώληξ, δ 7-α'1,2· 14-η'16,2
 σμῆνος, τό 14-η'7,3
 Σολομῶν 14-ς'10,2
 σόφισμα, τό, σοφίσματα 12-ς'
 3,1
 σπανίζομαι 11-η'13,1
 σπένδω 4-α'6,1
 σπιθαμή, ἡ 11-δ'10,1
 σπόγγος, δ 7-α'5,1
 σποδός, ἡ 7-α'1,1
 σταθηρός 6-λθ'2,2
 σταυρός, δ 9-γ'6,3
 στεναγμός, δ 14-θ'11,1
 στερέωμα, τό 14-ε'2,2
 στέρον, τό, στέρνα 14-γ'14
 στοιχεῖον, τό, στοιχεῖα 8-θ'12,2
 συγγενής, συγγενεῖς 11-α'3,1
 συγκατάβασις, ἡ 1-η'3,2
 σύλληψις, ἡ 8-γ'7,2, 9,1
 Συμεῶν (σαλδς) 6-λς'1,1, κζ' 6,2
 Συμεῶν (δίκ.) 13-3,2
 Συμεώνιος 6-ε'2,2
 συμμαίνομαι 11-η'16,2
 συμμύστης, δ, συμμύσται 3-η'
 8,1
 συμπαθῶς 8-ια'11,2
 συμπράττομαι 7-β'8,2
 συμφυής 2-γ'9,1
 συναγωγή, ἡ 11-η'13,2
 συναθροίζω 14-α'7,2
 συναΐδιος 12-θ'20,3
 σὺναξις, ἡ 8-ε'1,2
 συναντῶμαι 14-η'7,2
 σύνευνος 6-ιδ'8,2· 9,1
 * σύννομος 6-δ'6,2
 συριστί 6-κθ'9,1
 σύσκηνος 4-α'9,2
 σχετικῶς 14-θ'12,3
 σχῆμα, τό 6-θ'4
 σχίδαξ, δ, σχίδακες 2-ς'2,1
 σωτήριον, τό 11-ς'2,1
- Τ**
- Τάλας, τάλαινα 14-η'16,2
 ταμίας, δ 9-ς'1,3
 τάξεις (οὖρ.) 8-η'1,1
 τάρταρος, δ 14-η'14,2
 τάχος (ἔπρ.) 8-θ'3,1
 τεκταίνομαι 3-ε'9,1
 τελετή, ἡ, τελεταὶ 3-πρ.1,2
 τέλος, τό 4-ε'9,1· 14-θ'15,2
 τέμενος, τό 15-ς'16
 τέρας, τό 8-ς'3,1· τέρατα 8-δ'7,1
 τεράστιον 6-ι'1,2, ιθ'1,2 κ'9,2·
 τεράστια 6-κβ'1,2, κς'1,2 κη' 4
 τέρμα, τό 14-θ'9,1
 τῆξις, ἡ 12-η'10,1
 τλῶ 6-ις'6,1
 τομῶς 6-ι'8,1
 * τοπάζειν 1-γ'2,2
 τρέπω 8-θ'12,1
 τριάς (ἀγία) 5-πρ. 4,1, ζ'11,1·
 6-λη'1,2
 τρίβος, ἡ 11-θ'13,1
 τρικυμία, ἡ, τρικυμῖαι 14-γ'11,2
 τριλαμπής 12-θ'14,3
 τρισάγιον, τό 12-η'17,2
 τρισόλβιος 12-θ'12,3
 τρισσῶς 9-ς'9,2
 τρισυπόστατος 12-θ'13,2
 τρόπος, δ 7-β'3· 8-ς'15,2· 9-β'
 8,2
 τρόφιμος 12-γ'3,2
 τύπος, δ (εἰκ.) 14-α'10,1· (πρώ-
 τιστος) 4-ς'3,1

τυραννίς, ἡ 12-α'12,1· 14-ε'13,1

Υ

- Υβρις, ἡ 5-η'7,3
 * ὑγιάζω 8-ια'12,2
 ὑγιῶ 6-κδ'2,2
 ὑπαντῶ 10-ε'7,1
 ὑπαρ (καθ'), τὸ 14-η'3,2
 ὑπαρξίς, ἡ 5-β'3,1
 ὑπέικω 10-α'2,2
 ὑπείσρχομαι 9,ζ'1,2
 ὑπέραντλον, τό, ὑπέραντλα 14-θ'1,2
 ὑπεράπειρος 8-πρ. 2,1
 ὑπεράρχιος 1-πρ. 1,2
 ὑπέρζωος 8-δ'10,2
 ὑπερορᾶν 6-θ'2,2
 ὑπέρφωτος 8-πρ. 1,1
 ὑπομονή, ἡ 6-λς'6,2
 ὑπόστασις, ἡ, ὑποστάσεις 5-θ'9,1
 ὑπόσχεσις, ἡ, ὑποσχέσεις 9-ε'7,2
 ὑποτλῶ 6-ιη'7,2
 ὑποφέρω 12-η'8,1
 ὑποφήτης, ὁ 4-γ'1,3
 ὑπουργός, ὁ, ὑπουργοί 3-η'8,1· 8-θ'1,2
 ὑπουργῶ 8-ι'2
 ὑπωπιάζω 12-α'7,1
 ὑφ' ἐν 6-δ'9,1, ιγ'7,2
 ὑφῆλιος, ἡ 5-η'3,1
 * ὑψιφοίτης, ὁ 6-ι'2,1
 ὕω 15-θ'5,1

Φ

- Φαινόμενον, τὸ 8-θ'9,1
 φάος, τὸ 8-η'16,2· 6-λβ'9,1
 Φαρισαῖος 10-δ'17,3, η'17,2
 φαρμακός, ἡ 6-κθ'6,1
 Φεβρωνία 5-πρ. 4,2, ε'3,1, ζ'3,3, ζ'2,2, η'11,2
 φέγγος, τὸ 8-ς'1,2· 10-α'3,1, δ'2,1
 φθόνος, ὁ (διαβ.) 12-δ'4,1
 φιάλη, ἡ, φιάλαι 14-ς'5,2
 φίλαθλος, φίλαθλοι 7-πρ.4,1

- φιλέρημον, τὸ 12-θ'7,1
 φίλημα, τὸ 6-λβ'2,1
 φιλόξενον, τὸ 12-θ'7,1
 φιλοξενῶ 12-ς'10
 φίλτρον, τὸ 12-γ'2,1
 φίμωτρον, τὸ 8-ζ'15,2
 φονεύς, ὁ 11-θ'15,1
 φονοκτονοῦμαι 11-ζ'6,1
 φορτίον, τὸ 6-λζ'1,3
 * φουσκάρι(ο)ς 6-ιθ'2,2
 φρόνημα, τὸ 6-γ'4
 φροῦδος 3-θ'2,1· φροῦδον, φροῦδα 12-ς'2
 φρύαγμα, τὸ 14-α'2,2
 φρυαγμός, ὁ 14-α'13,1
 φρυκτωρῶ 8-ζ'3,2
 φυγαδεύω 8-ς'12,2
 φυλακτόν, τὸ 6-κθ'8,1
 φυλή, ἡ 11-ς'9
 φύσις, ἡ, φύσεις (διτταί) 10-ζ'13,1
 φυσικὸς 6-λ'2,2
 φυσῶ 6-ιζ'1,3
 φωσφόρος, ὁ 6-ις'1,2· 12-α'2,2
 φωταγωγός 2-β'9,1
 * φωταυγία, ἡ 6-η'6,3
 Φώτιος 7-β'5,1, γ'3, δ'8,2
 φωτισμός, ὁ 1-γ'4· 8-ια'6,2

Χ

- Χαίνω 12-δ'6,2
 χαλδαϊκόν, τὸ (πῦρ) 10-η'1,1
 χαμαικοιτία, ἡ 12-η'10,1
 χαρακτήρ, ὁ, χαρακτῆρες 12-θ'16,3
 χαρίσματα 6-η'5,1
 Χερουβιμ 10-γ'6,2· 11-ε'5,2· 14-ζ'11,1
 χειροπέδαι, αἱ 3-ς'7,2
 χιτών, ὁ 6-κβ'5,1
 χρεωστικῶς 3-ι'9,2
 χρηματίζω 8-ς'10,2
 χριστοφόρος 7-γ'5,2
 χρυσός, 6-λε'2,2
 χύτρα, ἡ 6-κδ'9,2
 χωρίζω 4-ε'9,2
 χῶρος, ὁ 5-ι'7,3

Ψ

Ψαλμικῶς 10-α'10
 * ψηφᾶς, ὁ 6-κδ'1,3

Ω

*Ὠάπερ 5-δ'5,1

ὠραῖος 12-δ'12,1

ὠριγένης 6-κδ'7,2

ὠσαννά 10-γ'5,1, 10,1, 15,1,

10,1, 25,1· ζ'11,2· ζ'7,1· 11-

γ'5,1, 15,1.

(à suivre)